

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. F. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 do 21 czerwca 2018 r., wskazując, iż lekarz orzecznik ZUS, po zbadaniu ubezpieczonego, który legitymował się zwolnieniem lekarskim na okres od 24 maja 2018 r. do 21 czerwca 2018 r., uznał, że niezdolność do pracy ustała z dniem 14 czerwca 2018 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł odwołujący domagając się przyznania prawa do zasiłku chorobowego za ww. okres oraz wskazując, że lekarz orzecznik ZUS przeprowadził niewłaściwą analizę dokumentacji dotyczącej jego stanu zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 marca 2018 r., M. F., podczas wykonywania obowiązków pracownika magazynowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., uległ wypadkowi przy pracy, którego skutkiem był uraz przeciężeniowy i związany z tym zespół bólowy kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego. Do wypadku doszło podczas próby wyciągnięcia przy pomocy ręcznego wózka paletowego zablokowanego kartonowego pojemnika z produktami.

Bezsporne, a nadto dowód: dokumentacja powypadkowa oraz dokumentacja lekarska – koperta k. 26;

Obowiązki pracownika magazynowego polegają m.in. na rozładunku towarów, ich rozlokowaniu, przepakowywaniu i wysyłaniu do innych oddziałów, czy zwrotach do dostawców. W ramach swojej pracy pracownicy magazynowi korzystają m.in. z różnego typu wózków transportowych oraz klatek transportowych. Ich praca – w przypadku mężczyzn – wiąże się z dźwiganiem ciężarów do 30 kg, a dorywczo także do 50 kg.

Bezsporne, a nadto dowód: skierowanie na badanie lekarskie wstępne – k. 118 – 119, ocena ryzyka z podziałem na pełnione funkcje – k. 121-135;

Od dnia 18 marca 2018 r. M. F. korzystał ze zwolnień lekarskich, w tym ze zwolnienia obejmującego okres od 24 maja do 21 czerwca 2018 r. Następnie M. F. przebywał na zwolnieniach lekarskich do 15 września 2018 r. (wykorzystał pełen okres zasiłkowy). W (...) sp. z o.o. był zatrudniony od 30 stycznia 2019 r. Od dnia 4 marca 2019 r. prowadzi działalność gospodarczą z zakresu marketingu i reklamy.

Bezsporne;

W dniu 14 czerwca 2018 r., lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż kontrolowane zaświadczenie o niezdolności do pracy (obejmujące okres od 24 maja do 21 czerwca 2018 r.) jest nieprawidłowe, a niezdolność do pracy ustała w dniu 14 czerwca 2018 r.

Dowód: opinia lekarska z dnia 14 czerwca 2018 r. – k. 8-9 akt organu, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 czerwca 2018 r. – k. 10 akt organu, zaświadczenie lekarskie wydane w wyniku kontroli lekarza orzecznika ZUS – k. 11 akt organu;

M. F. w okresie od 15 do 21 czerwca 2018 r. pozostawał niezdolny do pracy w charakterze pracownika magazynowego.

Rozpoznane lewostronne skrzywienie kręgosłupa piersiowego ze zmianami zwyrodnieniowo – dyskopatycznymi i przewlekłym zespołem bólowym w następstwie pourazowego przeciężenia stanowią przeciwwskazania do wykonywania pracy związanej z dźwiganiem ciężarów.

Podczas badania przez biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii w dniu 12 października 2018 r. M. F. nie był osobą niezdolną do pracy. Również biegła sądowa z zakresu medycyny pracy, badająca M. F. w dniu 27 marca 2019 r., nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Dowód: opinie biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy – k. 58-59, 101, opinie biegłych sądowych z zakresu neurologii i ortopedii – k. 24-25, 32, dokumentacja medyczna – k. 4-7, 26, a także zgromadzona w aktach organu;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne.

Organ kwestionując prawo ubezpieczonego do zasiłku chorobowego powoływał się na treść art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w tym na ustępy 7 i 8 tego przepisu stanowiące, że jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik ZUS ustali wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, za okres od tej daty zaświadczenie lekarskie traci ważność, a lekarz orzecznik ZUS wystawia zaświadczenie, które jest traktowane na równi z zaświadczeniem stwierdzającym brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku wydanym w myśl art. 229 §4 k.p. Artykuł 229 §4 k.p. stanowi natomiast, że pracodawca nie może dopuścić pracownika do pracy bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badanie lekarskie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że ubezpieczony uległ wypadkowi przy pracy oraz że był zatrudniony na stanowisku pracownika magazynowego, które wiązało się z dźwiganiem ciężarów. Okoliczności te potwierdzają nadto dokumenty przywołane w pierwszej części uzasadnienia, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy w okresie od 15 do 21 czerwca 2018 r. ubezpieczony nadal pozostawał niezdolny do pracy na stanowisku pracownika magazynowego, albowiem to z tym stanowiskiem – co wynika również z ww. przepisów, a nie z możliwością wykonywania jakiegokolwiek innej pracy (ubezpieczony posiada wykształcenie średnie) należy wiązać jego niezdolność do pracy i związane z tym prawo do zasiłku chorobowego.

Z przeprowadzonych w niniejszej sprawie opinii biegłych sądowych, które nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron, wynika, iż ubezpieczony cierpi na lewostronne skrzywienie kręgosłupa piersiowego ze zmianami zwyrodnieniowo – dyskopatycznymi i przewlekłym zespołem bólowym w następstwie pourazowego przeciążenia, co stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy związanej z dźwiganiem ciężarów. Biegli z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy stwierdzili również, iż na dzień badania przez nich ubezpieczonego (odpowiednio październik 2018 r. i marzec 2019 r.) ubezpieczony nie pozostawał niezdolny do pracy. Okoliczność ta pozostaje jednak bez wpływu na ocenę decyzji organu, gdyż okres sporny w niniejszej sprawie, to okres wcześniejszy, przypadający na mniej więcej połowę okresu zasiłkowego. Podkreślenia wymaga bowiem, że po 21 czerwca 2018 r. ubezpieczony nadal, aż do 15 września 2018 r., przebywał na zwolnieniach lekarskich w związku z prowadzoną rehabilitacją. Do okresu spornego wprost odniosła się w swojej opinii uzupełniającej biegła z zakresu medycyny pracy, która wskazała, że w okresie od 15 do 21 czerwca 2018 r. ubezpieczony był niezdolny do pracy w charakterze pracownika magazynu z uwagi na fakt, iż praca ta była związana z dźwiganiem ciężarów. Organ w piśmie procesowym z dnia 26 września 2019 r. podniósł, iż Główny Lekarz Orzecznik ZUS nie wnosi uwag do tej opinii, a Sąd również nie znalazł podstaw, by ją zakwestionować mając na względzie jej zgodność z przedstawioną dokumentacją lekarską wskazującą na konieczność rehabilitacji, a także dalsze korzystanie przez ubezpieczonego z już niezakwestionowanych zwolnień lekarskich.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w sposób wskazany w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1.(...);

2. (...);

3. (...);

1 lutego 2020 r.